

Att hålla fast vid efter pandemin

Nu när vi börjar kunna se slutet på coronapandemin tänker vi gärna på allt vi vill göra igen – umgås som vanligt, resa, fira högtider med släkt och vänner, gå på teater. . . Men det finns också sådant vi prövat och lärt oss under detta omvälvande år som vi borde försöka upprätthålla. Om vi inte ser upp kan allt snabbt återgå till det normala, och vi missar ett tillfälle att ställa om till ett nytt normaltillstånd som vi hellre vill ha. Så vad är värt att hålla fast vid efter pandemin, som privatpersoner och samhälle? Här är några förslag.

– Fokus på äldrevården. En tydlig lärdom av pandemin är att svensk äldrevård har allvarliga brister. Det behövs fler fast anställda med bättre arbetsvillkor och utbildning, och det behövs bättre tillgång till läkarvård. Bristerna har varit kända sedan länge och är inte gratis att åtgärda. När pandemin klingat av finns det risk att politikerna återgår till välmenande ambitioner och utebliven handling. Låt oss därför behålla fokus på äldrevården och se till att reformerna blir av.

– Vi hör samman. På det enskilda planet har vi påmints om vad som verkligen betyder någonting här i livet. Många har fyllts av förnyad kärlek till sina närmaste. Som samhälle har vi påmints om att vi är just ett samhälle och inte en lös samling individer som råkar befinna sig på samma plats. Vi hör samman, vi är förbundna med varandra. Vår överlevnad och vårt välmående hänger på hur väl vi lyckas samarbeta och hur beredda vi är att göra insatser för det gemensamma goda. Det är dyrköpta insikter som inte bör glömmas bort.

– Arbeta på distans. Under pandemin har stora grupper plötsligt börjat arbeta på distans. Det kan vara påfrestande att sitta hemma hela dagarna, men många har också upptäckt fördelar. De har fått mer energi och tid för familjen när de kunnat arbeta i lugn och ro och sluppit pendla. Förhoppningsvis behöver vi inte återgå till en ordning där folk arbetar på kontor bara för att de ska kunna övervakas av chefer. Och när det går att hålla fysiska möten igen behöver vi varva dem med digitala möten, så att folk kan delta oavsett var de befinner sig och utan att behöva resa över halva landet.

– Undervisa på distans. Digital undervisning passar inte alla, i synnerhet inte om det är det enda som erbjuds. Men mycket av det som snabbt utvecklats vid skolor och universitet behöver bevaras. och vidareutvecklas. Dit hör videoföreläsningar, hemsidor med intressant studiematerial, interaktiva digitala seminarier och möjligheten att chatta med lärare och kurskamrater.

– Nya sätt att resa och umgås. Det har varit frustrerande att inte kunna resa och träffas som vanligt, men vi har också hittat nya resmål och umgängesformer. Många har upptäckt hur enkelt och skönt det är att ge sig ut naturen och vandra. Att promenera är ett fantastiskt sätt att umgås. Om det bara är en sak vi borde hålla fast vid så är det detta: att undvika slentrianresande och att promenera tillsammans.

Dessa förslag är på intet vis uttömmande. Kanske har du egna idéer? Det viktiga är att fundera nu, innan vardagslunken tar över igen.

Charlotta Levay

Docent i företagsekonomi vid Lunds universitet